

Københavns Byret
Nytorv 25
1450 København K

NILS-ERIK NORSKER H
CLAUS BECHER H
MADS MARSTRAND-JØRGENSEN H
PETER TAUBY SØRENSEN H
ANDERS AAGAARD H
HENRIK KARL NIELSEN H
CHARLOTTE GYNDE L

København, 9. maj 2010

**Vedr.: BS 38A-4743/2009 Hans Kristian Pedersen mod
Domstolsstyrelsen**

Vort j.nr.: HKN-635890

Sekretær:
/ hkn
.

Ved retsbog af 8. januar 2010 har retten meddelt min klient advokatpålæg med henvisning til retsplejelovens § 259, stk. 2. Jeg anmoder om, at dette ophæves, jf. retsplejelovens § 222.

Min klient var indkaldt til retsmødet den 8. januar 2010 ved rettens skrivelse af 10. december 2010. Rettens skrivelse indeholdt en fyldestgørende dagsorden, der bl.a. som første punkt omfattede en drøftelse af parternes stilling til sagens faktiske og retlige omstændigheder.

Min klients adgang til at repræsentere sig selv uden advokat var ikke nævnt i dagsordenen og havde ikke været på tale under sagens hidtidige forberedelse. Advokatpålægget blev meddelt kort tid efter retsmødets start, og de punkter, som retten havde angivet i indkaldelsen blev ikke drøftet. Det fremgår af indkaldelsen, at der til mødet var afsat en time. Retsmødet varede få minutter. Min klient var ikke forberedt på, at hans adgang til at repræsentere sig selv ville være et tema for mødet.

Stævningen, som min klient har udtaget, omfatter en række anerkendelsespåstande og et antal fuldbyringspåstande. I sin begrundelse for kendelsen af 8. januar 2010 henviser retten bl.a. til "karakteren af stævningen" og "indholdet" af påstandene. Denne begrundelse kunne for så vidt anvendes i forhold til en hvilken som helst stævning i en sag, der behandles i civilrettens former.

I begrundelsen henviser retten videre til sagsøgtens "bemærkning" om, at en del af påstandene vedrører forhold, der allerede er afgjort ved tidligere retssager. Argumentation fra en af parterne i en sag kan selvsagt ikke tjene som grundlag for, at den anden part pålægges et advokatpålæg. Betingelserne for at meddele advokatpålæg fremgår af retsplejelovens § 259, stk. 2, og det er retten - og ikke sagsøgte - der må afgøre, om betingelserne for at meddele advokatpålæg er til stede.

Retten har ikke forud for advokatpålægget anmodet min klient om bemærkninger til den fortsatte for-

svarlige forberedelse og behandling af sagen. Min klient var i konsekvens af punkterne, som retten havde anført i sin indkaldelse til retsmødet den 8. januar 2010 forberedt på at redegøre for sin stilling til sagens faktiske og retlige omstændigheder, men fik ikke lejlighed til dette.

Retsplejelovens udgangspunkt er efter § 259, stk. 1, at enhver kan gå i rette for sig selv.

Det følger af forarbejderne til § 259, stk. 2, der hjemler en fravigelse af dette udgangspunkt, at der skal udvises tilbageholdenhed med meddelelse af advokatpålæg. Jeg henviser til lovbemærkningernes henvisning til Retsplejerådets og Justitsministeriets opfattelse af spørgsmålet (FT A 1968-69, sp. 2897f., der vedlægges i kopi)::

"Rådet forudsætter derfor, at underretterne viser tilbageholdenhed med anvendelsen af bestemmelsen. Justitsministeriet er enig i forslaget om at udvide bestemmelsen og kan tiltræde det af retsplejerådet anførte om bestemmelsens anvendelse."

Efter bestemmelsens ordlyd og forarbejder kan en sags omfang alene målt på antallet af påstande naturligvis ikke i sig selv tjene som begrundelse for, at der meddeles advokatpålæg, når der slet ikke er foretaget nogen konkret vurdering af, hvorvidt parten er i stand til at redegøre for sin stilling til sagens faktiske og retlige aspekter.

Min klient har ved tidligere lejligheder på fuldt forsvarlig vis repræsenteret sig selv i civile retssager. Jeg bemærker, at der er tale om flere sager, der involverer ganske komplicerede juridiske problemstillinger. I den forbindelse må jeg særligt henlede rettens opmærksomhed på det forhold at min klient i 2 tidligere sager mellem ham og Foreningen af Danske Videogramdistributører henholdsvis Kulturministeriet ikke blot har repræsenteret sig selv, men tillige har formået danske domstole til at forelægge præjudicielle spørgsmål for EF-domstolen, hvor min klient ligeledes har repræsenteret sig selv henholdsvis det af ham helejede selskab, Laserdisken ApS. Jeg henviser til de for EF-domstolen afsluttede præjudicielle sager C-61/97, hvor der blev afsagt dom den 22. september 1998, og C-479/04, hvor der blev afsagt dom den 12. september 2006. Dommene i sagerne vedlægges i print.

Min klient har ligeledes været i stand til at repræsentere sig selv i sager for Højesteret. Ved en retsbog af 23. februar 2009 (kopi vedlagt) har Højesteret i en sag mod Kulturministeriet afvist en anmodning om, at min klient blev meddelt et advokatpålæg, idet betingelserne herfor ikke var opfyldt.

Den sag, der nu er anlagt for Københavns Byret mod Domstolsstyrelsen, vedrører domstolenes sagsbehandling i flere forudgående sager mellem min klient og et antal medlemmer af Foreningen af Danske Videogramdistributører. Der er tale om sager, hvor min klient enten har repræsenteret sig selv eller har været repræsenteret af undertegnede. Der er af min klient nedlagt et antal anerkendelsespåstande og et antal betalingspåstande. Jeg kan oplyse, at stævningen forinden den blev udtaget, har været gennemgået af undertegnede, og at jeg har rådgivet min klient om de scenarier, som et sådant sagsanlæg ville kunne afføde.

Ingen andre end min klient har et sådant detailkendskab til de faktiske og retlige forhold i den flerhed af sager, der ligger til grund for den nu anlagte sag. Min klient er fuldt ud i stand til på betryggende vis at redegøre for sine bevæggrunde for at ønske en prøvelse af kvaliteten af sagsbehandlingen i de allere-

de afgjorte sager. I det omfang retten måtte finde, at sagen involverer spørgsmål, der allerede har fundet deres afgørelse ved domstolene, er den adækvate reaktion ikke et advokatpålæg forud for sagens hovedforhandling.

Endelig må jeg gøre opmærksom på, at en sag med 534 påstande og 445 bilag nødvendigvis involverer et meget betydeligt antal tidsmæssige ressourcer at forberede og hovedforhandle. Min klient driver en sund forretning i Ålborg og København. Det forhold, at min klient tvinges til at lade sig repræsentere af advokat i en sag af dette omfang, vil - som enhver må kunne sige sig selv - være ensbetydende med, at min klient effektivt afskæres fra at få de spørgsmål prøvet retsligt, som sagen vedrører. Noget sådant vil indebære en overtrædelse af min klients ret til "access to court", jf. EMRK art. 6 og vil i øvrigt krænke samme konventions art. 13. I lyset af det forhold, at min klient er både i stand til og villig til at repræsentere sig selv i nærværende sag, hvis faktiske og retlige aspekter han er fuldt ud kapabel til at redegøre for, vil pålægget om at antage en advokat til repræsentation - hvilket min klient ikke ønsker - i sig selv udgøre en tilsidesættelse af kravet i EMRK art 6 om "fair trial".

Med venlig hilsen
NORSKER & CO

Henrik Karl Nielsen